והא אמר רב כהנא כו' אכל כולו חולן. פע"ג לעיל מקפיד והכא כולו הוא מכוסה: **דהיינו רציפים.** ולאו תלישה היא: **גחומות.** בשבע חומות לענין לא תמיה כל נשמה[ה] הלך אחר הזכריים וכדמפרש לקמן: **נפגיירו הלך אחר הפגום שבשניהם.** לענין יוחסין וכדמפרש: **נאחד מן האומות.** שאינו משבעה חומות ואינו בכלל לא תמיה כל נשמה: **שאפה רשאי לקנותו בעבד.** ואי אתה מצווה להמיתו דאדרבה ליה בתר מצוה: **ת"ל מכני הפוצצים.** שבאו מאומות אחרים ונעשו אבותם מוסיפים במקומכם: **מן הגולדים בארצכם.** שאתם מגלגלים מקום אחר לחיות במקומה ואין אתם מוסיפים במקומכם אלא מקום אחד: **מן הגריים בתרכם שנולד במקום** אחר שאתם מן שאר אומות ואת"כ גם לגור אצל אביו בתרכם. דרך אפשר להיות במקומה ודרך אין לגלות הלכך הנולדים בארץ ודאי אתו שבשניהם באומות הלך אחר הזכר כדתניא[ג] מנין לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד שנאמר[1] וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו יכול אפי' אחד מן הכנענים שבא על אחת מן האומות והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל[1] אשר הולידו בארצכם מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם: נתגיירו הלך אחר פגום שבשניהם: במאי אילימא במצרי שנשא עמונית מאי פגום שבשניהם אית בה ג)[2] עמוני ולא עמונית[2] אלא בעמוני שנשא מצרית אי זכר הוי שדייה בתר עמוני אי נקבה הוי שדייה בתר מצרית: **מתני'** [3]ממזרין [3]ונתינין אסורין ואיסורן איסור עולם אחד זכרים ואחד נקבות: **גמ'** אמר ריש לקיש ממזרת לאחר עשרה דורות מותרת יליף [3]עשירי מעמוני ומואבי מה להלן נקבות מותרות אף כאן נקבות מותרות אי מה להלן מיד אף כאן מיד כי אהני גזירה שוה מעשירי ואילך והאנן תנן ממזרים ונתינין אסורין ואיסורן איסור עולם אחד זכרים ואחד נקבות לא קשיא הא כמאן דאמר דון מינה ומינה הא כמאן דאמר[7] דון מינה ואוקי באתרא שאלו את רבי אליעזר ממזרת לאחר עשרה דרי מהו אמר להם מי יתן לי דור שלישי ואטהרנו אלמא קסבר ממזרא לא חיי וכן אמר רב הונא ממזרא לא חיי והא אנן תנן ממזרין אסורין ואיסורן איסור עולם אמר רבי זירא לדידי מפרשא לי מיניה דרב יהודה דידיע חיי דלא ידיע לא חיי דידיע ולא ידיע עד תלתא דרי חיי טפי לא חיי ההוא דהוי בשבבותיה דר' אמי אכריז עליה דממזרא הוה בבי ואזיל אמר ליה חיים נתתי לך אמר רב חנא בר אדא[8] נתינים דוד וגזר עליהם שנאמר[4] ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה וגו' מאי טעמא גזר עלייהו דכתיב[5] ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה ראשונה אמר להם שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכם דכתיב[6] ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו' ברקו ולא מצאו שניה אמר להם שמא עוברי עבירה יש בכם דכתיב[7] וימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה לך ולא מצאו שלישית אמר להם שמא פוסקי צדקה ברבים יש בכם ואין נותנין דכתיב[8] נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר ברקו ולא מצאו אמר אין הדבר תלוי אלא בי מיד ויבקש דוד את פני ה' מאי היא אמר ריש לקיש ששאל באורים ותומים מאי משמע א"ר אלעזר אתיא פני פני כתיב הכא ויבקש דוד את פני ה' וכתיב התם[9] וישאל לו במשפט האורים לפני ה'[5] ויאמר ה' אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים אל שאול שלא נספד כהלכה ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים וכי היכן[10] מצינו בשאול שהמית הגבעונים אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להם מים ומזון מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן קא תבע אל שאול שלא נספד כהלכה וקא תבע על אשר המית הגבעונים אין דאמר ריש לקיש מאי דכתיב[10] בקשו את ה' כל ענוי ארץ אשר משפטו פעלו באשר משפטו שם פעלו אמר דוד שאול נפקו להו

תריסר

מי יתן לי דור שלישי ואטהרנו. סממת נעו מיניה והשיב להם כן ואם היה בידוע היה משיב להם למותרת דקסבירא ליה לרבי אליעזר דון מינה ומינה בפרק העור והרוטב (סולין דף קכ:) ולא לימא להם תשובתו שכן היה דרכו לדחות עצמו מן הקושיא כדאמרינן בפ' הישן (סוכה דף כח.): מרמוני

מן האומות והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל[1] אשר הולידו בארצכם מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם: נתגיירו הלך אחר פגום שבשניהם: במאי אילימא במצרי שנשא עמונית מאי פגום שבשניהם אית בה ג)[2] עמוני ולא עמונית[2] אלא בעמוני שנשא מצרית אי זכר הוי שדייה בתר עמוני אי נקבה הוי שדייה בתר מצרית: **מתני'** [3]ממזרין [3]ונתינין אסורין ואיסורן איסור עולם אחד זכרים ואחד נקבות: **גמ'** אמר ריש לקיש ממזרת לאחר עשרה דורות מותרת יליף [3]עשירי מעמוני ומואבי מה להלן נקבות מותרות אף כאן נקבות מותרות אי מה להלן מיד אף כאן מיד כי אהני גזירה שוה מעשירי ואילך והאנן תנן ממזרים ונתינין אסורין ואיסורן איסור עולם אחד זכרים ואחד נקבות לא קשיא הא כמאן דאמר דון מינה ומינה הא כמאן דאמר[7] דון מינה ואוקי באתרא שאלו את רבי אליעזר ממזרת לאחר עשרה דרי מהו אמר להם מי יתן לי דור שלישי ואטהרנו אלמא קסבר ממזרא לא חיי וכן אמר רב הונא ממזרא לא חיי והא אנן תנן ממזרין אסורין ואיסורן איסור עולם אמר רבי זירא לדידי מפרשא לי מיניה דרב יהודה דידיע חיי דלא ידיע לא חיי דידיע ולא ידיע עד תלתא דרי חיי טפי לא חיי ההוא דהוי בשבבותיה דר' אמי אכריז עליה דממזרא הוה בבי ואזיל אמר ליה חיים נתתי לך אמר רב חנא בר אדא[8] נתינים דוד וגזר עליהם שנאמר[4] ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה וגו' מאי טעמא גזר עלייהו דכתיב[5] ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה ראשונה אמר להם שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכם דכתיב[6] ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו' ברקו ולא מצאו שניה אמר להם שמא עוברי עבירה יש בכם דכתיב[7] וימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה לך ולא מצאו שלישית אמר להם שמא פוסקי צדקה ברבים יש בכם ואין נותנין דכתיב[8] נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר ברקו ולא מצאו אמר אין הדבר תלוי אלא בי מיד ויבקש דוד את פני ה' מאי היא אמר ריש לקיש ששאל באורים ותומים מאי משמע א"ר אלעזר אתיא פני פני כתיב הכא ויבקש דוד את פני ה' וכתיב התם[9] וישאל לו במשפט האורים לפני ה'[5] ויאמר ה' אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים אל שאול שלא נספד כהלכה ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים וכי היכן[10] מצינו בשאול שהמית הגבעונים אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להם מים ומזון מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן קא תבע אל שאול שלא נספד כהלכה וקא תבע על אשר המית הגבעונים אין דאמר ריש לקיש מאי דכתיב[10] בקשו את ה' כל ענוי ארץ אשר משפטו פעלו באשר משפטו שם פעלו אמר דוד שאול נפקו להו

תריסר

מה עשירי האמור למטה עד עולם אף עשירי האמור כאן עד עולם: ר"ל סבר כמאן דאמר דון מינה ומינה להלן עד עולם אף כאן עד עולם ומינה מה להלן זכריס ולא נקבות מדור עשירי ואילך הוא דגמרינן דהא כל עשרה לא מיצטריכי לן למילף בג"ש: ומנא לימא לן דון מינה ואוקי באתרא דלמא כדמעיקרא ' דורות דקרא לאחד זכריס ולאחד נקבות דכתיב ממזר מוס זר הכי נמי עד עולם דמייתינן בג"ש לאחד זכריס ולאחד נקבות. כך שמעתי וכן עיקר ויש שמפרש לה בלשון אחר: **מי יתן לי דור שלישי.** כלומר דבר שאי אפשר הוא: **לא חיי.** שלא יטמעו כשרים בזרותיו: **ממזר דידיע.** לכל בבורו מי הוא ודורותיו ללא מיטמעי ליה: **דלא ידיע.** כלל לא מיי לאפילו הוא שלא יפא כשרה: **דידיע ולא ידיע עד תלת דרי.** דזהירי לינשי מיי טפי לא חיי לכיון דלאו דבר בבור הוא משתכחת מילתא: **דוד גזר עליהן דדכתיב והגבעונים לא מבני ישראל המה.** כלומר אינם רשויין לבא בקהל: **אינם מתכלין במחצה שקה.** שפוסק ואין נותן גורם לעגירת גשמים: כהנים היו מספיקין להם מזון לגבעונים שהיו חוטבי עצים ושואבי מים למזבח דכתיב **ביהושע** (ט) ולא יכרת מכם חוטבי עצים ושואבי מים לבית אלהי ולכאורה והדר קתני בפורענותיה דשאול אבל בית אלהי אלא לשון נותן הוא כמו שנאמר[9] ויתנם דוד ביד הגבעונים ויתלום בהר לפני ה' ויפלו שבעתם יחדו ויומתו בימי קציר בראשונים בימים הראשונים בחטים ויתנו הגבעונים עצים ומים למזבח ולבית אלהי אלא לשון נתינה הוא ומפרש בסמוך ויתן להם בגבעון ולא בירושלים ולא ב